

PAPA HAZRETLERİNİN

2022 ORUÇ DEVRESİ MESAJI

“İyilik yapmaktan usanmayalım.

Gevşemezsek mevsiminde biçeriz.

Bunun için fırsatımız varken herkese,

özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım.”

(Gal 6, 9-10)

Sevgili erkek ve kız kardeşlerim

Oruç Devresi, Mesih İsa'nın ölümü ve dirilişinin paskalya gizemine doğru ilerlerken kişisel ve cemaat olarak yenilenmek için lütuf zamanıdır. 2022 Oruç Devresi yolunda ilerlerken Aziz Pavlus'un Galatyalıları yüreklendirmesi üzerine düşünmek bizim için yararlı olacaktır: “İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz. Bunun için fırsatımız (*kairós*) varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım” (*Gal 6, 9-10*).

1. Ekmek Ve Biçmek

Bu sözlerle Havari İsa'nın pek sevdiği ekmek ve biçmek eylemlerini hatırlatıyor (bk. Mt. 13). Aziz Pavlus bize *kairós* (elverişli zaman): gelecekteki hasadı düşünerek iyilik ekmek için uygun zamandan söz ediyor. Bizim için “uygun zaman” nedir? Kuşkusuz Oruç Devresi böyle bir zamandır, ancak Oruç Devresinin bir tür imgesi olan yeryüzündeki varoluş da öyledir.¹ İncil'deki ambarlarını doldurduğu tahıl ve malları ile hayatını emniyette ve güvende hisseden açgözlü aptal adam meseline gördüğümüz gibi hepimizde son derece sık açgözlülük, kibir ve

¹ Cfr S. Agostino, Serm. 243, 9,8; 270, 3; En. in Ps. 110, 1.

mal sahibi olma, toplama ve tüketme arzusu üstün gelir (bk. *Lk* 12,16-21). Oruç dönemi bizi tövbe etmeye, düşünce şeklimizi değiştirmeye davet ediyor; böylece hayatın gerçeği ve güzelliği sahip olmaktan değil, vermekten; biriktirmekten değil, ekmekten v sahip olduklarını paylaşmaktan geçtiğini bulabiliriz.

İlk eken kişi, yüce cömertliği ile “bizim insanlık ailemize cömertlikle ekmeye devam eden” (*Fratelli Tutti*, 54) Allah’ın kendisidir. Oruç dönemi boyunca Allah’ın armağanına “diri ve etkili” (İbr. 4, 12) olan kelamını almakla cevap vermeye çağırıyoruz. Allah’ın sözünü düzenli olarak dinlemek, hayatımızda verimli olmayı sağlayacak bir şekilde onun eylemine hazır bir uysallık sağlar (cf. *Yak.* 1, 21). Bu bize şimdiden sevinç veriyorsa, iyi işler yapmak üzere ekmek için şimdiki zamanı iyi kullanan(bk. *Ef* 5,16), “Allah ile işbirliği yapan” (1. Ko. 3,9) kişiler olmamız için bu çağrı da büyüktür. İyilik ekmek için bu çağrı bir yük olarak değil, Yaratıcı’nın kendi verimli cömertliği ile aktif birleşme isteğinin lütfu olarak görülmelidir.

Peki, hasat nedir? Biçmek üzere tohum ekmiyor muyuz? Kuşkusuz. Aziz Pavlus “Az eken az biçer, çok eken çok biçer” (2. Kor. 9, 6) darken ekmek ve biçmek arasındaki yakın ilişkiye dikkat çekiyor. Fakat Hangi hasattan söz ediyoruz? Ektiğimiz iyiliğin ilk meyvesi bizlerde ve günlük yaşamımızda en ufak nezaket tavrında kendini gösterir. Allah’ta ne hiç bir sevgi eylemi, ne kadar küçük olursa olsun, hiç bir “cömert çaba” boşa gitmez (bk. *Evangelii Gaudium*, 279). Bir ağacı meyvelerinden tanıdığımız gibi (Bk. Mt. 7, 16.20), iyi işlerle dolu bir yaşam da ışık yayar (Mt. 5, 14-16) ve dünyaya Mesih’in kokusunu taşır (2, Ko. 2, 15). Günahtan özgür olarak Allah’a hizmet etmek herkesin kurtuluşu için kutsallaşmanın meyvelerini olgunlaştırır (Bk. Rom. 6, 22).

Gerçekte İncil’deki özlü ifade “biri eker ve diğeri biçer” (Yu. 4, 37) dediğinden, ektiklerimizin meyvesinin küçük bir bölümünü görürüz, Tam da başkalarının iyiliği için ektiğimizde Allah’ın kendi yüce gönüllülüğünün sevgisine katılmış oluruz: “ekilen iyilik tohumlarındaki gizli güçte bulunan umutla meyvelerini başkaları tarafından biçilecek süreçleri başlatabilmek gerçekten soylu bir tavidir.” (*Fratelli Tutti*, 196). Başkalarının yararına iyilik ekmek bizleri kişisel kazancın dar zihniyetinden özgür kılar, eylemlerimize geniş bir karşılıksız nefes vererek bizleri Allah’ın yüce gönüllü planının muazzam ufkunun bir parçası haline getirir.

Allah’ın sözü, bakışımızı daha da genişletir ve yükseltir: Bize gerçek hasadın eskatolojik hasat, son günün hasadı, son bulmayan günün hasadı olduğunu duyurur. Hayatlarımızın ve eylemlerimizin olgun meyvesi “ebedi yaşam meyvesi”dir (Yu. 4, 36), “gökteki hazinedir” (Lk.

12, 33; 18,22). İsa'nın kendisi kendi ölümü ve dirilişinin simgesi olarak ürün vermek üzere toprağa düşüp ölen tohum (Bk. Yu. 12, 24) benzetmesini kullanır; diğer yandan Aziz Pavlus bedenlerimizin irilişinden söz ederken aynı benzetmeyi yapmaktadır: “Ölülerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak diriltir. Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak diriltir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak diriltir. Doğal beden olarak gömülür, ruhsal beden olarak diriltir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.”(1 Ko. 15,42-44). Bu ümit, dirilmiş Mesih'in dünyaya taşıdığı yüce ışıktır: “Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız. Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir. Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir.” (1 Ko. 15,19-20). Onunla sevgide yakından birleşmiş olan kişiler “O'nunkine benzer bir ölümden O'nunla birleştiyse” (Rom. 6, 5) ebedi yaşam için de onun dirilişinde birleşeceklerdir (bk. Yu. 5, 29). “Doğru kişiler o zaman Babaları'nın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar.” (Mt 13, 43).

2.“İyi Olanı Yapmaktan Usanmayalım”

Mesih'in dirilişi, “ebedi yaşam için büyük ümit” ile, dünyevi umutları canlandırır ve kurtuluş tohumlarını şimdiki zamana sunar (Bk. .BENEDETTO XVI,*Spe Salvi*, 3;7). Yıkılan hayallerin acı hayal kırıklığı, kaynaklarımızın yoksulluğunda karşımıza çıkacak zorluklar için derin endişe ve cesaretimizin kırılması bizleri kendimize dönük bir sığınak aramaya ve başkalarının acılarına karşı umursamaz olmaya yöneltebilir. Aslında sahip olacağımız en iyi kaynakların bile bir sınırı vardır: “Gençler bile yorulup zayıf düşer, yiğitler tökezleyip düşerler.”(Yşa.40,30). Ama Allah “Yorulanı güçlendirir, Gençler bile yorulup zayıf düşer, Yiğitler tökezleyip düşerler. Rab'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur, Kanat açıp yükselirler kartallar gibi. Koşar ama zayıf düşmez, Yürür ama yorulmazlar. Takati olmayanın kudretini artırır.”(Yşa. 40, 29-31) Oruç Devresi bizi imanımızı ve ümidimizi Rab'be yöneltmeye çağırıyor (bk. 1. Pe. 1, 21), Ancak bakışlarımızı Dirilmiş Mesih'e sabitlediğimizde (İbr. 12,2) Havarî'nin ricasına cevap verebileceğiz: “İyilik yapmaktan usanmayalım.” Gal6, 9).

Dua etmekten usanmayalım. “Asla usanmadan daima dua edin.” (Lk. 18,1). Dua etmeye ihtiyacımız var, çünkü Allah'a ihtiyacımız var. Kendimizden başka hiç bir şeye ihtiyacımız olmadığını düşünmek tehlikeli bir yanılsamadır. Pandemi kendi kişisel ve toplumsal kırılma durumumuza olan farkındalığı artırırsa: bu Oruç dönemi kendisi olmadan ayakta kalamayacağımız (Yşa. 7,9) Allah'a iman sayesinde verilen teselliye yaşamamızı sağlasın.

Tarihin fırtınaları ortasında hepimiz aynı gemide olduğumuz için kimse tek başına kurtuluşa kavuşamaz²; Ve ölümün karanlık suları üstünde sadece Mesih İsa'nın paskalya gizemi muzaffer olduğu için, elbette hiç kimse Allah olmadan kurtuluşa varamaz. İman bizi yaşamın zorluklarından ve sıkıntılarından muaf tutmaz, fakat Mesih'te asla hayal kırıklığına uğratmayan bir ümitle; bize verilen Kutsal Ruh ile sevgisi yüreklerimize dökülmüş olan Allah ile birleşerek, bunlarla yüzleşmemize imkan verir (bk. *Rom5,1-5*).

Hayatlarımızdan kötülüğü söküp atmaktan usanmayalım. Oruç Devresinin bizi çağırdığı bu bedensel oruç, günaha karşı savaşımızda bizi güçlendirsin. Allah'ın affetmekten asla usanmayacağını bilerek³ *Tövbe ve Barışma Kutsal sırrında af dilemekten usanmayalım.* Yüzyıllar boyunca insanı günaha sürüklemek için çeşitli yollar bulan bencilliği ve tüm kötülükleri tahrik eden *şehvete karşı savaşmaktan usanmayalım* (bk. *Fratelli Tutti*, 166). Bunlardan biri de insanlar arası ilişkiyi zayıflatan dijital medya bağımlılığıdır. Oruç Devresi bu ayartmalara karşı direnmek ve bunların yerine daha gerçek insani iletişim kurmak (ibid. 43) , gerçekten bir araya gelebilmek (ibid 50) , kişisel olarak yüz yüze ilişkileri sürdürmek için uygun bir dönemdir.

Komşumuza aktif olarak iyilik yapmaktan usanmayalım. Bu Oruç Devresi boyunca sevinçle sadaka verelim (2. Ko. 9, 7). “Ekinciye tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı,” (2, Ko. 9, 10) her birimizin sadece yemek üzere yiyecek sahibi olmasını sağlamakla kalmaz, başkalarına cömertlikle verelim diye de bunu bize sağlar. Tüm yaşamımızın iyilik ekme zamanı olduğu doğru oluşuna göre bize yakın olanlara bakmak ve yaşam yolunda yaralanmış kardeşlerimize yaklaşmak için bu Oruç Devresinin avantajlarından yararlanalım (bk. *Lk. 10,25-37*). Oruç Devresi ihtiyaç içinde olanları aramak ve onları engellemek; sempatiyle dinleyip bir çift güzel söz duymaya ihtiyaç duyanlara ulaşmak ve görmezden gelmemek; yalnız olanları ziyaret edip terk etmemek için uygun zamandır. Yoksul ve muhtaçları, terk edilmiş ve reddedilmişleri, ayrımcılığa uğrayıp dışlanmışları sevmeye zaman ayırıp herkesin iyiliği için bize yapılan çalışma çağrısını uygulamaya başlayalım (bk. *FratelliTutti*, 193).

² Cfr [Momento straordinario di preghiera in tempo di epidemia](#) (27 marzo 2020)

³ Cfr *Angelus* del 17 marzo 2013.

3.“Vazgeçmezsek Hasat Zamanı Onunla Biçeceğiz”

Her yıl Oruç Devresi bize birlikte sevgi, adalet ve dayanışma ile iyiliğin herkes için tek bir seferde elde edilmeyeceğini, her gün bunun fethedilmesi gerektiğini” (ibid. 11) hatırlatmaktadır. Bu nedenle her seferinde bir adım atarak iyi olanı yapma azminde Allah’tan bize çiftçinin sabırlı sebatını vermesini isteyelim (Yak. 5, 7) Eğer düşersek, her zaman bizi kaldıran Peder’e ellerimizi uzatalım. Kötü olanın ayartması ile aldanan, kaybolan kişi “affetmekte cömert olan” (Yşa. 55, 7) Allah’a dönmekte tereddüt etmesin. Allah’ın lütfu ve Kilise Birliği ile desteklenen bu tövbe zamanında iyi olanı yapmaktan usanmayalım. Toprak oruç ile hazırlanır, dua ile sulanır, sevgi ve hayır işleri ile zenginleşir. “Vazgeçmezsek, zamanında biçeceğimize” ve sebatın armağanı ile kendi kurtuluşumuz ve başkalarının kurtuluşu (1. Tim. 4, 16) için vaat edileni alacağımıza (bk. İbr. 10, 36) kesinlikle inanalım. Herkese yönelik kardeşlik sevgisini geliştirerek hayatını bizim uğrumuza veren Mesih (2. Kor. 5, 14-15) ile birleşiriz ve Allah’ın “her şeyle her şey” olduğu (1. Kor. 15, 28) göklerin krallığının sevincini önceden tatmak mümkün olur.

Rahminde kurtarıcıyı taşıyan ve “tüm bu şeyleri yüreğinde saklayan” (Lk. 2, 19) Bakire Meryem bizim için sabır armağanını elde etsin, anaç varlığı ile bize yakın olsun, böylece bu tövbe zamanı ebedi kurtuluşun meyvelerini versin.

Roma, San Giovanni in Laterano, 11 Kasım 2021, Aziz Episkopos Martino Anma.

[*Francesco*]